

วิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่เด็กที่ถูกทารุณทางเพศ มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยของเด็ก

สายทิพย์ เจ็งที¹ สส.บ., มนฤดี โชคประจักษ์ชัด² วท.ม., โยธิน คำแสง³ วท.ม., พลิศรา อังศุสิงห์⁴ พบ.

¹ งานสังคมสงเคราะห์, ² โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี, ³ ภาควิชารังสีวิทยา, ⁴ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศกับความปลอดภัยของเด็ก

วิธีการวิจัย: เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ถูกแยกจากครอบครัวให้ได้รับการคุ้มครองโดยบ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพมหานคร สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อความปลอดภัย และเข้ารับตรวจรักษาที่คลินิกส่งเสริมการเลี้ยงดู ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี อายุระหว่าง 5-18 ปี จำนวน 50 ราย การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และเด็ก ส่วนที่ 2 วิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ ส่วนที่ 3 ความปลอดภัยของเด็ก

ผลการศึกษา: วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบให้ความรัก ความอบอุ่นและใส่ใจ มีความสัมพันธ์กับการดูแล ให้อภัย ให้อภัยชีวิต การดูแลปกป้องอันตรายทั้งร่างกายและจิตใจ ระมัดระวังเรื่องการคบเพื่อนไม่让孩子มีพฤติกรรมเสี่ยง และให้เด็กได้รับการศึกษาตามสมควรแก่อายุ และสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.001$ การเลี้ยงดูของพ่อแม่อย่างไม่ใส่ใจมีความสัมพันธ์กับการปล่อยปละละเลย ทำให้เกิดอันตรายต่อเด็ก การใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.001$

สรุปผล: วิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยของเด็ก

คำสำคัญ: วิธีการเลี้ยงดู เด็กถูกทารุณกรรมทางเพศ ความปลอดภัย

Corresponding Author: สายทิพย์ เจ็งที

งานสังคมสงเคราะห์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400
โทร 022011153

บทนำ

การทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกเชื้อชาติ ทุกเพศ ทุกวัฒนธรรม ทุกครอบครัวและในทุกชนชั้น โดยส่วนใหญ่เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการทารุณกรรมทางเพศ มักเป็นเด็กผู้หญิงมากกว่าเพศชาย และมักถูกทารุณกรรมโดยบุคคลภายใน หรือบุคคลที่เด็กรู้จักใกล้ชิดสนิทสนมด้วยและมักเป็นบุคคลที่เด็กมอบความไว้วางใจ เคารพนับถือ และมีอำนาจเหนือเด็กเช่น บิดา บิดาเลี้ยง ญาติครู เป็นต้น

จากการรวบรวมผลการศึกษา 65 การศึกษา จาก 22 ประเทศทั่วโลกในปี ค.ศ. 2009⁽¹⁾ พบว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมเป็นเด็กผู้หญิงถึง ร้อยละ 19.7 และเป็นเด็กผู้ชาย ร้อยละ 7.9 โดยทวีปที่มีการทารุณกรรมทางเพศมากที่สุดคือ แอฟริกา ร้อยละ 34.4 น้อยที่สุดคือฝั่งยุโรป ร้อยละ 9.2 ส่วนทวีปอเมริกาและเอเชียมีสถิติอยู่ระหว่าง ร้อยละ 10.1-23.9 ในประเทศไทย นายแพทย์ณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขรายงานสถิติความรุนแรงในกลุ่มเด็กที่ถูกทารุณกรรม พบว่าเกือบ 9 ใน 10 ของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทั้งหมดเป็นเด็กผู้หญิง และพบมากในช่วงอายุ 10-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาคือช่วงอายุ 15-18 ปี เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีจำนวน 9,374 ราย ซึ่งเป็นอันดับหนึ่งจากประเภทของการทารุณกรรมทั้งหมด โดยผู้กระทำให้เป็นบุคคลที่เด็กรู้จักไว้วางใจ และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ในกลุ่มเด็กที่อายุนมากขึ้นพบว่าผู้ล่วงละเมิดทางเพศมากที่สุด คือแฟน รองลงมาคือเพื่อน ในงานวิจัยฉบับหนึ่งพบว่า ร้อยละ 70 ของผู้ทำทารุณกรรมทางเพศคือบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก อีกร้อยละ 10 เป็นคนที่ไม่รู้จัก⁽²⁾ โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ สื่อลามก ความใกล้ชิดและโอกาสเอื้ออำนวย ด้านสถานที่เกิดเหตุส่วนใหญ่คือบ้านของผู้กระทำและบ้านของผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศด้านผลกระทบต่อดังกล่าวมีทั้งในระยะสั้นและระยะยาวคือ เด็กจะมีภาวะซึมเศร้า มีปัญหาเรื่องการนอน ความภาคภูมิใจในตัวเองลดลง⁽³⁾ ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และในบางรายยังเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ตามมา⁽⁴⁾ คลินิกส่งเสริมการเลี้ยงดู ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีการดูแลเด็กกลุ่มนี้โดยทีมสหวิชาชีพซึ่งจะมีเด็กที่ถูกทารุณกรรมเข้ามารับการตรวจสัปดาห์ละ 5-8 ราย ผู้วิจัยและทีมจึงต้องการศึกษาการเลี้ยงดูของครอบครัวเด็กที่ถูกทารุณกรรม เพื่อนำปัจจัยและความรู้ที่ได้มาพัฒนา

คุณภาพในการดูแลเด็กและครอบครัว รวมถึงการส่งเด็กที่มารับความช่วยเหลือในคลินิกกลับคืนสู่ครอบครัวที่มีความพร้อมในการเลี้ยงดูต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาและฟื้นฟูทางสังคมแก่เด็กและครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เด็กกลับคืนสู่ครอบครัวอย่างปลอดภัย
3. พัฒนาคุณภาพทีมสหวิชาชีพอยู่ในระดับมาตรฐาน

วิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือเด็กหญิงที่ถูกทารุณทางเพศ จำนวน 50 ราย ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกส่งเสริมการเลี้ยงดู ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 โดยเด็กกลุ่มนี้ถูกแยกออกจากครอบครัวเพื่อความปลอดภัย ไปพักอาศัยชั่วคราวที่บ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพฯ สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 2. ได้รับการยินยอมจากหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว กรุงเทพฯ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและอธิบายรายละเอียดให้แก่เจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็ก เพื่อให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และเด็ก ได้แก่ ประวัติส่วนตัวเกี่ยวกับพ่อแม่และเด็ก จำนวน 12 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลวิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีเลี้ยงดูลูกแบบต่างๆ จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็ก เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็ก จำนวน 10 ข้อ

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และ 3 ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนตาม

เกณฑ์ของแบบสอบถาม โดยแปลผลของค่าเฉลี่ยดังนี้

- ระดับมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
- ระดับมาก ให้ 4 คะแนน
- ระดับปานกลาง ให้ 3 คะแนน
- ระดับน้อย ให้ 2 คะแนน
- ระดับน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา การวัด และการแปลผลโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณา จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Item-Objective Congruence (IOC) เลือกข้อคำถามที่มี IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถามตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

2. ตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเด็กที่พักอาศัยในบ้านพักเด็กฯ จำนวน 20 ราย ทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามส่วนข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพ่อแม่และเด็กเท่ากับ 0.74 ส่วนข้อมูลวิถีเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศเท่ากับ 0.73 และส่วนข้อมูลความปลอดภัยของเด็กเท่ากับ 0.71

การวิเคราะห์

การวิเคราะห์ใช้สถิติพรรณนาและสถิติวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 18 ด้วยวิธีทางสถิติดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและบิดามารดาวิเคราะห์โดยการแจกแจงหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

2. ข้อมูลความสัมพันธ์ของวิถีเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศกับความปลอดภัยของเด็กวิเคราะห์โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า บิดามีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 32) ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีอาชีพรับจ้าง มารดาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา และมีอาชีพรับจ้าง

อายุของเด็กที่ถูกทารุณทางเพศที่พบมากที่สุดคืออายุ 13-16 ปี (ร้อยละ 67) เด็กส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้น

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบิดาและมารดาของเด็กถูกทารุณทางเพศสัมพันธ์ (N=50)

ข้อมูล	บิดา (ร้อยละ)	มารดา (ร้อยละ)
อายุ (ปี)		
- 41 - 50 ปี	32	34
- 31 - 40 ปี	26	40
- 51 ปี	24	10
- เสียชีวิต	10	2
- 20 - 30 ปี	8	14
การศึกษา		
- ประถมศึกษา	68	76
- มัธยมศึกษา	18	14
- ไม่ได้เรียน	6	6
- ปวช. - ปวส.	5	2
- ปริญญาตรี	3	2
อาชีพ		
- รับจ้าง	66	74
- ธุรกิจส่วนตัว	22	18
- รับราชการ	12	8

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่ถูกทารุณทางเพศสัมพันธ์ (N=50)

ข้อมูล	ร้อยละ
อายุ	
- 13 - 16 ปี	67
- 11 - 12 ปี	15
- 17 ปี	7
- 7 - 9 ปี	11
การศึกษา	
- ประถมศึกษา	30
- มัธยมศึกษา	64
- ปวช. - ปวส.	6
มีปัญหาที่พบ	
- ด้านการเรียน	30
- หนีเรียน	22
- ชอบเที่ยวเตร่	18
- ชอบลักขโมย	14
- พุดจาโกหก	10
- ด้านอารมณ์	6
ผู้กระทำการทารุณกรรมทางเพศ	
- เพื่อนชาย	34
- บุคคลแปลกหน้า	30
- บิดา	14
- ญาติ	12
- บิดาเลี้ยง	10

มัธยมศึกษา มีปัญหาพฤติกรรมด้านการเรียน (ร้อยละ 30) ปัญหาการหนีเรียน (ร้อยละ 22) พบว่าผู้กระทำการทารุณทางเพศกับเด็กเป็นเพื่อนชายมากกว่าคนอื่น

ผลการศึกษาและอภิปราย

จากผลการศึกษาพบว่า วิธีเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ให้ลูกเชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างมีเหตุผล พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่นและใส่ใจต่อลูกและเปิดโอกาสให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง รับฟังเหตุผล มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพ่อแม่ จัดให้เด็กได้รับการศึกษาตามสมควรแก่อายุ สติปัญญา และความสนใจของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับ 0.01 สำหรับบทบาทของพ่อแม่ นั่น กระทบอารมณ์ กระทั่งสวัสดิการสุข 2547 กำหนดว่าพ่อแม่มีหน้าที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ความมั่นคงปลอดภัย มีการพุดจาสื่อสารที่ดี

ต่อกัน ส่งเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ลูก ส่งเสริมให้ลูกได้รับการศึกษาในวัยที่เหมาะสม พ่อแม่ทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดี และลูกสามารถเลียนแบบได้อย่างมีคุณภาพ

วิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่แบบเพิกเฉยต่อลูก ไม่เอาใจใส่เพราะมีปัญหาในชีวิตประจำวัน ไม่สนใจความเป็นอยู่ และดูแลสุขภาพของลูก เลี้ยงแบบตามมีตามเกิด มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้การอุปการะให้สิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้แก่ปัจจัยสี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับ 0.01 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (มาตรา 25 และมาตรา 26) กล่าวถึงผู้ปกครองต้องให้การเลี้ยงดูลูกอย่างเหมาะสม ไม่ละเลยให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพจนทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก ปล่อยให้เด็กเร่ร่อน ใช้เด็กเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกับความปลอดภัยของเด็ก

การเลี้ยงดู	ดูแลและ สนับสนุนให้ เติบโตตามวัย	เชื่อฟังและ ปฏิบัติตามพ่อแม่ แม้จะมีเหตุผล	รักอบอุ่นและ ใส่ใจ	รับฟังเหตุผล	มีส่วนร่วม ภายใน ครอบครัว
	r (p-value)				
พ่อแม่เลี้ยงดูอุปการะให้ ปัจจัยสี่แก่การดำรงชีวิต	0.751**(<0.001)	0.782**(<0.001)	0.720**(<0.001)	0.715**(<0.001)	0.477**(<0.001)
พ่อแม่คุ้มครองปกป้อง ไม่ให้ตกอยู่ในภาวะ อันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ	0.751**(<0.001)	0.754**(<0.001)	0.698**(<0.001)	0.716**(<0.001)	
พ่อแม่ระมัดระวังไม่ให้ คบกับบุคคลที่ชักจูงไป ในทางเสื่อมเสีย	0.621**(<0.001)	0.726**(<0.001)	0.630**(<0.001)	0.651**(<0.001)	0.324*(0.025)
พ่อแม่ไม่ให้ออกจากบ้าน ยามวิกาลยกเว้นมีเหตุ จำเป็นหรือออกไปกับพ่อแม่	0.642**(<0.001)	0.762**(<0.001)	0.665**(<0.001)	0.619**(<0.001)	0.353*(0.014)
พ่อแม่ดูแลไม่ให้เกิด พฤติกรรมเสียหาย	0.640**(<0.001)	0.735**(<0.001)	0.620**(<0.001)	0.683**(<0.001)	0.724**(<0.001)
พ่อแม่สนับสนุนให้ได้รับ การศึกษาตามสมควรแก่ สติปัญญาและความสนใจ ของเด็ก	0.830**(<0.001)	0.688**(<0.001)	0.675**(<0.001)	0.443**(<0.002)	0.414**(<0.003)
การเลี้ยงดู	ไม่ให้ความ สนใจหรือ ตอบสนองความ ต้องการ	เอาใจใส่ ดูแล เด็กน้อยมาก	เพิกเฉย	ไม่สนใจความ เป็นอยู่และดูแล สุขภาพ	เลี้ยงแบบตามมี ตามเกิด
พ่อแม่ให้บริการหน้าที่ การงานในครอบครัวเกิน วัยสติปัญญาและกำลัง ความสามารถ	0.286*(0.049)		0.322*(0.025)		
พ่อแม่ปล่อยให้ใช้ชีวิต เร่ร่อนเกิดอันตรายต่อ สวัสดิภาพ	0.507**(<0.001)	0.639**(<0.001)	0.546**(<0.001)	0.808**(<0.001)	0.780**(<0.001)
พ่อแม่ใช้เด็กเป็นเครื่องมือ แสวงหาประโยชน์โดยมิ ชอบจากเด็ก เช่น พาเด็ก ไปค้าประเวณี	0.404**(<0.004)	0.314*(0.030)	0.410**(<0.004)	0.471**(<0.001)	0.488**(<0.001)

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกับความปลอดภัยของเด็ก

การเลี้ยงดู	ดูแลสนับสนุนการเจริญเติบโตตามวัย	เชื่อฟังและปฏิบัติตามพ่อแม่อย่างมีเหตุผล	รักอบอุ่นและใส่ใจ
	r (p-value)		
ปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตเร่ร่อน	-0.707**(<0.001)	-0.661**(<0.001)	-0.701**(<0.001)
ใช้เด็กเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบเช่นค้าประเวณี	-0.483**(<0.001)	-0.404**(<0.004)	-0.491**(<0.001)
มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กเช่น ดื้อสุรา ใช้สารเสพติด	-0.577**(<0.001)	-0.804**(<0.001)	-0.515**(<0.001)

การเลี้ยงดู	เอาใจใส่ ดูแลเด็กน้อยมาก	เพิกเฉย	ไม่สนใจความเป็นอยู่และดูแลสุขภาพ	เลี้ยงแบบตามมีตามเกิด	ไม่ให้ความสนใจหรือตอบสนองความต้องการ
	r (p-value)				
พ่อแม่เลี้ยงดูอุปการะให้ปัจจัยสี่แก่การดำรงชีวิต	-0.614**(<0.001)	-0.566**(<0.001)	-0.850**(<0.001)	-0.807**(<0.001)	-0.529**(<0.001)
พ่อแม่คุ้มครองปกป้องไม่ให้ตกอยู่ในภาวะอันตรายแก่ร่างกายจิตใจ	-0.549**(<0.001)	-0.476**(<0.001)	-0.718**(<0.001)	-0.694**(<0.001)	-0.581**(<0.001)
พ่อแม่ระมัดระวังไม่ให้คบกับบุคคลที่ชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย	-0.618**(<0.001)	-0.527**(<0.001)	-0.738**(<0.001)	-0.556**(<0.001)	-0.479**(<0.001)
พ่อแม่ไม่ให้ออกจากบ้าน ขามวิกลายกเว้นมีเหตุจำเป็นหรือออกไปกับพ่อแม่	-0.525**(<0.001)	-0.539**(<0.001)	-0.701**(<0.001)	-0.552**(<0.001)	-0.490**(<0.001)
พ่อแม่ดูแลไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสียหาย	-0.601**(<0.001)	-0.551**(<0.001)	-0.745**(<0.001)	-0.568**(<0.001)	-0.536**(<0.001)
พ่อแม่สนับสนุนให้ได้รับการศึกษาตามสมควรแก้สติปัญญาและความสนใจของเด็ก	-0.565**(<0.001)	-0.566**(<0.001)	-0.698**(<0.001)	-0.729**(<0.001)	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วิธีการเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ที่ปล่อยให้ลูกใช้ชีวิตเร่ร่อน เกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กใช้เด็กแสวงหาผลประโยชน์ พาเด็กไปค้าประเวณีและมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ต้มสุรา ใช้สารเสพติด เป็นต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน การเลี้ยงดูแบบตามมีตามเกิด ผศ.ดร.สมบัติ ตาปัญญา ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวถึงการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มองลูกเป็นทรัพย์สินส่วนตัว ให้ลูกเป็นโสเภณี เพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่ายในครอบครัว พ่อแม่ที่ละเลย ไม่เอาใจใส่ลูก ไม่มีความรับผิดชอบต่อการเลี้ยงดู ลูกของตน ต้มสุรา มีประวัติเคยถูกทารุณ ละเลยหรือทอดทิ้งมาก่อนในวัยเด็ก ทำให้มีผลเสี่ยงต่อการทารุณกรรมขึ้นได้ ครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญในการดูแลเด็กที่ถูกทารุณกรรม การดูแลเด็กที่ถูกทารุณกรรมจึงควรที่จะให้ความสำคัญกับผู้ปกครอง รวมถึงช่วยเหลือส่งเสริมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองด้วย เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงในการถูกทารุณซ้ำ ปัจจัยในตัวเด็กเอง เช่น ปัญหาพฤติกรรม อาจมีผลต่อลักษณะการเลี้ยงดูของพ่อแม่ด้วยเช่นกัน เช่น การที่เด็กมีปัญหาลักษณะ มีส่วนทำให้พ่อแม่ปล่อยปละละเลยมากขึ้น ไม่ให้ความสนใจ การศึกษาต่อไปควรมีการศึกษาในระดับลึก ใช้ข้อมูลจากหลายฝ่าย ครอบคลุมระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับความนิยม

ถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น การป้องกันปัญหาเด็กที่ถูกทารุณกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการส่งเสริม แนะนำผู้ปกครอง ในการเลี้ยงดูเด็กให้มีการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ ความปลอดภัย เพื่อเป็นการลดความรุนแรงของปัญหานี้ในสังคม ปัญหาเด็กที่ถูกทารุณกรรม เป็นปัญหาที่มีปัจจัยหลายส่วนมาเกี่ยวข้อง ทั้งปัจจัยระดับบุคคล ครอบครัว สังคม เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้เกี่ยวโยงและมีผลซึ่งกันและกัน การทำความเข้าใจในหลายแง่มุมจะทำให้การแก้ไข รวมถึงป้องกันปัญหานี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพควบคู่ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและชัดเจนกว่าการใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียว
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในกลุ่มที่มีบริบทที่ใกล้เคียงกัน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว เป็นข้อมูลที่ได้จากมุมมองของเด็กและเจ้าหน้าที่เพียงอย่างเดียวการศึกษาต่อไปควรมีข้อมูลที่ได้จากพ่อแม่หรือผู้ดูแลด้วยเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องเที่ยงตรงมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. Pereda N, Guilera G, Forns M, Gómez-Benito J. The prevalence of child sexual abuse in community and student samples: A meta-analysis. Clin Psychol Rev 2009;4:328-38.
2. Fridell L.A. "Decision-Making Of The District Attorney: Diverting Or Prosecuting Intrafamilial Child Sexual Abuse Offenders". Criminal Justice Policy Review 4 1990;3:249.
3. Walsh K., DiLillo D. "Child sexual abuse and adolescent sexual assault and revictimization". In Paludi, Michael A. The psychology of teen violence and victimization 1. Santa Barbara, CA: Praeger. 2011;203-16.
4. Tyler K.A. "Social and emotional outcomes of childhood sexual abuse: A review of recent research". Aggression and Violent Behavior 7 2002;6:567-89.
5. Paavilainen E, Tarkka M.T. Definition and Identification of Child Abuse by Finnish Public Health Nurses. Public Health Nursing 20 2002;1:49-55.
6. CA Moylan, TI Herrenkohl, C Sousa, EA Tajima. The effects of child abuse and exposure to domestic violence on adolescent internalizing and externalizing behavior problems. J Fam Viol 2010;25:53-63.

Child Rearing of Parents with Child Sexual Abuse Relate to Child Safety

Jengtee S¹ B.SW., Chokprajakchad M² M.SC., Kumsang Y³ M.SC., Angsusingha P⁴ MD.

¹ Social services section, ² School of nursing Ramathibodi, ³ Department of Radiology, ⁴ Department of Psychiatry,
Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University, Bangkok 10400 THAILAND

Abstract

Objective: To study the relationship between childrearing of parents who were sexually abused as children's safely.

Methods: Election for a particular sample of sexually abused children were separated from their families to be covered by the shelter and family to deploy the serviced to Health Child Clinic at Ramathidodi Hospital and between the age of child 5-8 years about 50 cases. Three research questionnaires were used the general information of parents and children questionnaire, child rearing of parents with child sexual abuse questionnaire and child safety questionnaire.

Result: How to care for a parent's love, the warmth and attention are associated with caring for the four factors for sustaining life. To protect the physical and psychological care and careful to not left the kids make friends with risky behavior and that children receive an education appropriate to the age and intelligence of statistical significance $p < 0.001$. Caring of parents carelessly correlated with the cause harm to children. Using children as tools of exploitation statistically significance $p < 0.001$.

Conclusion: Child rearing of parents relate to child safety.

Keywords: Child rearing of parents, child sexual abuse, safety.

Corresponding Author: Jengtee S¹ B.SW.

Social services section, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University, Bangkok 10400 THAILAND Tel: 02-201-1153, Fax: 02-201-1222